

AKTUÁLNÍ INFORMACE

PROSBA O MIMOŘÁDNOU PODPORU RADIA PROGLAS

Milí přátelé,

letní období, které je za námi, nám kromě sluncem zalitých vzpomínek zanechalo i pořádnou díru v našem rozpočtu. Jak víte, žijeme pouze z vašich darů. Během letních měsíců dochází pravidelně k jejich poklesu, který byl tentokrát velmi citelný a významně omezuje už i naši běžnou činnost. Proto vás chci poprosit o mimořádný dar na provoz Radia Proglas.

Děkuji vám za vaši stálou a věrnou podporu, bez níž se opravdu neobejdeme. Přispět můžete na náš dárcovský projekt na Darujme.cz nebo na účet číslo: 4200043003/5500 Raiffeisenbank a.s.

S vděčností, že spolu vytváříme dílo Proglasu,

Pavel Mikšů, šéfredaktor Radia Proglas

V děkanském kostele u bočního vchodu je na tento účel umístěna kasička, do které můžete přispívat až do konce října. Výtěžek poté bude odeslán Rádiu Proglas.

TÝDEN MODLITEB ZA ZEMŘELÉ

Získání plnomocných odpustků

Odpustky je schopen získat každý křesťan, který není vyloučen z církve, a je ve stavu milosti posvěcující, tedy bez těžkého hříchu. Zároveň se vyžaduje všeobecný úmysl získat odpustky a vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky pro duše v očistci může získat každý pouze jednou denně, a to během týdne modliteb za zemřelé, v tzv. dušičkového oktávu; mimo tento týden pak lze získat odpustky částečné.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků:

1. možnost (1.11. a 2.11.)

Svatost smíření + svatě přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdrávas Maria nebo jiná modlitba dle vlastního výběru*) + návštěva **kostela** a přitom se pomodlit modlitbu Páně (Otče náš) a Vyznání víry.

2. možnost (1.11. – 8.11.)

Svatost smíření + svatě přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdrávas Maria nebo jiná modlitba dle vlastního výběru*) + při návštěvě **hřbitova** modlitba za zemřelé, stačí i v duchu.

Svatost smíření není nutné přijímat každý den. Stačí ji přijmout před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo i v nejbližších dnech po jeho skončení. Naopak Svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a další podmínky je nutné splnit každý den, kdy chceme plnomocný odpustek získat.

Možnost přijetí svátost smíření v semilské farnosti v období modliteb za zemřelé:

Denně od úterý 26. 10. do soboty 30. 10. 2021

vždy mezi 9.00 – 12.00 a 14.00 – 17.00 na faře v Semilech.

V ostatní dny pak vždy 30 minut před mší svatou v kostele.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 21. října 2021. Uzávěrka následujícího čísla: 4. listopadu 2021. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 13 24. října 2021

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošik**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 25. 10. – 7. 11. 2021

25. 10.	Po	–	–	–	
26. 10.	Út	KO	18.00	za † Milana Dufka	
27. 10.	St	KO	08.00	za farníky	
28. 10.	Čt			Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů	
		KO	08.30	za † Pavla a Alenu	
29. 10.	Pá	KO	18.00	na poděkování	
30. 10.	So	KO	18.00	za †† z rodů Kurfiřtových a Havrdových	
31. 10.	Ne			31. neděle v mezidobí	ZMĚNA ČASU NA ZIMNÍ
		KO	08.30	za †† Annu a Karla Petrovy	3.00 → 2.00
1. 11.	Po			Slavnost VŠECH SVATÝCH	
		KK	18.00	za † Jiřího Jandu	
2. 11.	Út			VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	
		KK	18.00	za duše v očistci	
3. 11.	St	KO	08.00	za †† rodiče Annu a Petra	
		KO	18.00	za † Annu Dolenskou a †† příbuzné	
4. 11.	Čt			Památka sv. Karla Boromejského, biskupa	
		KO	08.00	za †† sourozence Rozalii, Jana, Františka, Kazimíra a Annu	
		KO	18.00	za †† Františka Fejkla a manželku	
5. 11.	Pá	KO	18.00	za ctitele Božského Srdce Ježíšova	
6. 11.	So	KO	18.00	za † Kazimíra a celý rod a za † Zdeňku Kulichovou	
7. 11.	Ne			32. neděle v mezidobí	sbírka na střechu kostela
		KO	08.30	za † Josefa Karmáška	

MODLITBA ZA ZEMŘELÉ

Přímluvná modlitba za zemřelé

Mezi druhy přímluvné modlitby patří i modlitba za zemřelé. Při každé mši se minimálně dvakrát na ně vzpomíná, při přímluvách a v eucharistické modlitbě, pak také v denní modlitbě církve a zvláště celý první listopadový týden je zacílen na pomoc zemřelým. Kde má tato modlitba své kořeny a jak se má správně chápat?

Od počátku křesťané viděli důležitost této modlitby. Během pronásledování v prvních staletí někteří křesťané ze slabosti zapřeli svou víru v Krista, ale později se chtěli vrátit, a tak prosili o smíření s Církví. Těmto lidem bylo uloženo dlouhé pokání a často se stalo, že mnozí, než ho vykonali, zemřeli.

V této situaci začínají pastýři hledat různá řešení, která by potvrdila, že kajícníci mohou své pokání dokončit i po fyzické smrti, protože za života chtěli mít účast na životě Kristově.

Nacházejí opěrný bod v horském kázání (Mt 5,25n): „*Dohodni se svým protivníkem včas, dokud jsi na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalářníkovi a byl bys uvržen do vězení. Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře.*“

Díky tomuto místu z Písma začali otcové uvažovat o tom, že možnost pokání neexistuje pouze na tomto světě, ale i po smrti, protože řecké slovo označující žalář (*filaké*) označovalo také říši zemřelých.

A už zde začínají modlitby za zemřelé jako projev naší lásky. Tertulián (+225) mluví o každoroční oběti, kterou přináší vdova za svého zemřelého manžela ve výroční den jeho úmrtí.

Z výše uvedeného je vidět, že hlavním důvodem k posmrtné očistě je jakási morální nedokonalost (zapření), ale Tertulián vidí ještě jiný důvod k této očistě, a to je, **aby mohl člověk plně dokončit svůj lidský rozvoj**. Jako příklad uvádí příběh sv. Perpetuy a Felicity. Perpetua vidí ve snu svého mladšího bratra, který jako

mladý zemřel zřejmě na rakovinu. Ona ho vidí jako slabého, s rakovinnou ranou, v horuku před příliš vysokou nádrží s vodou, z níž se její bratr nedokáže napít. Perpetua chápe poselství snu jako výzvu k modlitbě za bratra a po nějaké době jej vidí uzdraveného, čistého a svěžího. Na tento důvod se názory odborníků liší.

K hlavnímu textu Písma, o kterém jsme mluvili, se brzy přidávají další texty. Ze SZ jde o známý příběh Judy Makabejského, který u padlých spolubojovníků nachází sošky bůžků a nechává za ně přinášet v Jeruzalémě oběti a modlí se za ně, aby spáchaná vina byla zcela odstraněna (2 Mak 12,32–46).

Celý pohled rozšiřují východní otcové, kteří smrt chápou jako přechod do lepšího života, který je dán jasným viděním a poznáním Boha tváří v tvář. A člověk, který nestihl dorůst během života do podoby Boha (1 Jan 3,2), tedy ho nemůže ještě jasně vidět ani poznávat, tak po fyzické smrti bude dále očišťován.

Tedy smyslem očisty (pokání) je především proměnit všechno, co nebylo v životě nasměřováno na Krista a neúčastnilo se jeho poslání a života. To, co nebylo v pozemském životě děláno pod vedením Ducha Svatého musí být očištěno (srov. 1 Kor 3,11–15). Symbolem tohoto očištění je oheň, kterým je podle Písma samotný Bůh (Žid 12,29), nebo Kristus (Zj 19,12) nebo Duch Svatý.

Sem už nepatří pouze morální nedokonalost, ale i všechno to, co jsme dělali pouze z vlastních sil, co bylo přebytečného a vytvořeno z naší domýšlivosti (ze slámy a ze dřeva), i všechno to, na čem jsme tady na zemi příliš ulpěli.

Dokonce se člověk musí očistit i z nevykonaných činů či z neúplného naplnění svého poslání, které Bůh každému člověku ve větší či menší míře dává.

Člověk tak asi po smrti pozná, jak mohl být jeho život rozvinut a jak by byl plodný, kdyby...

Tím největším utrpením asi nebude pouze toto poznání, ale především uznání této věci uprostřed všeobjímajícího láskyplného Ježíšova pohledu. Příkladem může být člověk, který se na konci života po zlém životě obrátí ke Kristu. Jeho hříchy jsou mu odpuštěny, ale takový člověk toho moc dobrého neudělal a nenaplnil poslání, které mu Bůh dal. Kdyby se například sv. Cyril s Metodějem nakonec rozhodli, že na Moravu nepůjdou, a pak by je to na konci života mrzelo, a třeba se i z toho vyzpovídali, jistě by byli spaseni, ale nevykonali by to veliké, co vykonali. Jejich život by nebyl tak plodný.

Tajemství sounáležitosti

Tento očistný proces je podle Klementa Alexandrijského také závislý na vzájemné péči všech údů v těle Církve. Ten, kdo je očištěn, se věnuje ostatním, kteří se očišťují. Tato pomoc vzájemné očisty začíná již v tomto světě a není přerušena ani smrtí. Lidé si mohou pro sebe navzájem trpět a nést se, dávat si a navzájem přijímat.

Tady se znovu dostáváme k tajemství sounáležitosti. K tomu píše papež Benedikt XVI. ve své encyklice *Spe salvi*: „*Duším zesnulých může být poskytnuto ‚občerstvení a posilnění‘ prostřednictvím Eucharistie, modlitby a almužny. Fakt, že láska může dosáhnout až na onen svět, že je možné vzájemné obdarování a přijetí, kterými zůstáváme spojeni jedni s druhými citovým poutem i přes hranici smrti, bylo základním přesvědčením křesťanství během všech staletí a představuje dodnes útěšnou zkušenost. Kdo by nezakusil potřebu dát svým drahým, kteří jsou již na onom světě, znamení dobroty, vděčnosti nebo žádosti o odpuštění?*“

Měli bychom si uvědomit, že člověk není monáda uzavřená sama do sebe. Naše existence jsou v hlubokém společenství mezi sebou a prostřednictvím mnohotvárných interakcí jsou jedna s druhou spojeny. Nikdo nežije sám. Nikdo nehřeší sám. Nikdo není spasen sám. Do mého života neustále vstupuje život těch druhých: ve zlém i v dobrém. Má přímluva za dru-

hého tak není věcí jemu cizí, nějakou vnější věcí ani po smrti. V této propojenosti bytí může moje poděkování jemu, moje modlitba za něho, znamenat malou část jeho očištění.

Když prosíme za zemřelé, pak prosíme o zkrácení jejich očistného utrpení. Jinými slovy o to, aby co nejrychleji uznali a přijali vše, co poznávají v Ježíšově pohledu lásky jako nedostačující.

Když mluvíme o zkrácení této očisty, tak nemyslíme na náš čas chronologický, ale spíše na čas vztahu, který smrtí nekončí.

Prostředky pomoci zemřelým

Na prvním místě musíme zmínit **slavení Eucharistie**. Dnes je běžným jevem, že se nečastěji kolem data úmrtí nechává sloužit mše za zesnulého nebo celou rodinu. Je to určitě dobrá věc, ale často se setkávám s tím, že k tomu je nepřímo **magický přístup**. Člověk za mši zaplatí, ale pak se jí vůbec nezúčastní, pan farář to přeci za mne udělá. Stojí za to alespoň jednou do toho „pořádně investovat“. Najít si čas a něco o svých zemřelých si zjistit. Člověk je nejednou překvapen, kolik závažných problémů se tam vyskytlo, i když navenek se všichni tvářili, že vše bylo v pořádku. Důležité je také pokusit se zjistit, jestli zemřeli zaopatření svátostmi nebo jestli zemřeli náhle, tragicky, jaký byl jejich vztah k Bohu a církvi, jaké měli vztahy mezi sebou v rodině, nejsou o nich známa nějaká veřejná tajemství a selhání?

Tyto všechny informace mne mohou pomoci se více **zaangažovat k modlitbě za ně**. Díky tomu se zemřelými sblížím, už mi nejsou tak cizí a možná lhostejní. Mohu se také opatřit jejich fotky a ty si dát do svého modlitebního koutku.

Pokud zjistím nějaké závažnější věci z jejich života, mohu **zástupně**, jako to dělal prorok Daniel, **činit pokání**. **Vydám se na pouť** na nějaké poutní místo, **pravidelně se modlím** po nějakou dobu litanie, nověnu aj., a prosím o odpuštění a požehnání do naší rodiny.

R. Machan: *Posmrtná očista (Communio 2/2002, upr.)*